Heterodoxné hnutia v Cirkvi píšu Synode a kardinálovi Grechovi, aby urobili poriadok s biskupmi, ktorí sú málo synodálni a progresívni

Zdieľať: 28. októbra 2026

Hnutie *Sme Cirkev* (Wir sind Kirche/We are the Church) a ďalšie známe heterodoxné združenia požadujú od kardinála Grecha, aby prinútil biskupov byť viac synodálnymi a ustúpiť všetkým požiadavkám týchto združení. Popritom žiadajú aj revíziu kánonov Kódexu kánonického práva, ktoré vyhradzujú kňazstvo mužom a určité oblasti cirkevného riadenia len klerikom.

Ilustračný obrázok, zdroj: snímka obrazovky, youtube.com

Viaceré medzinárodné, doslova pseudokatolícke združenia adresovali otvorený list kardinálovi Mariovi Grechovi, generálnemu sekretárovi Synody biskupov. V ňom odsudzujú skutočnosť, že mnohí biskupi údajne uplatňujú synodalitu iba formálnym spôsobom, a požadujú rozhodnejší zásah Generálneho sekretariátu synody.

List z 22. októbra 2026 podpísala vybraná spoločnosť svetovej heterodoxie: celý rad združení s malým počtom praktizujúcich členov, ale s množstvom požiadaviek namierených proti Cirkvi. Patria medzi ne: We are the Church International, Root & Branch, samozvaná Rada katolíkov Austrálie a Oceánie, Spirit Unbounded, Catholic Church Reform International, International Church Reform Network a Združenie katolíckych kňazov.

Požadujú rozhodný zásah Ríma proti biskupom

Signatári tvrdia, že z rôznych častí sveta dostávajú správy o biskupoch, ktorí naďalej prijímajú rozhodnutia „jednostranne a autokraticky“. V tejto súvislosti uvádzajú, že niektoré štruktúry

prezentované ako synodálne údajne kontrolujú samotní biskupi, ktorí určujú program rokovaní, účastníkov, postupy, ba dokonca aj výsledky. List tieto skúsenosti označuje za „synodálne frašky“.

Autori pritom postupujú výrazne rozporuplne: na jednej strane sa sťažujú, že biskupi vykonávajú svoju autoritu, a na druhej strane žiadajú Vatikán, aby využil svoju autoritu proti biskupom, ktorí nerobia to, čo si tieto skupiny želajú. Podľa ich názoru je potrebná skutočná premena cirkevnej kultúry. Preto požadujú, aby Generálny sekretariát synody poskytol diecézam jasnejšie pokyny a vyžadoval od biskupov účinné zavádzanie synodality do diecéznych a farských štruktúr.

Signatári ďalej tvrdia, že mnohí kňazi dostávajú len málo informácií alebo vzdelávania o synodálnom procese, v dôsledku čoho farnosti naďalej fungujú podľa modelov, ktoré označujú za „klerikalistické a autokratické“.

Chcú, aby počúvali práve ich

Kde sa nachádza riešenie tejto nedostatočnej synodality? Po nestrannom a dôkladnom preskúmaní celej otázky autori dospeli k záveru, že biskupi by mali počúvať „reformné“ skupiny katolíkov. Teda ich samotných, pretože inak by synodalita nebola „autentická“.

Čo tieto skupiny požadujú? To isté ako vždy: zrušenie kánonov 129 § 1, 274 § 1 a 1024 Kódexu kánonického práva, aby sa ženy mohli stať kňažkami a aby laici, paradoxne, mohli vykonávať všetko, čo môže vykonávať kňaz. Je zaujímavé, že ak by sa uskutočnilo to druhé, prvá požiadavka by už, samozrejme, stratila zmysel. Lenže tu ide o politiku, nie o logiku.

Napokon tieto skupiny žiadajú kardinála Grecha, aby bol list predložený pápežovi Levovi XIV., pričom Svätému Otcovi ďakujú za jeho vedenie a uisťujú ho o modlitbách za jeho pontifikát. List prichádza v čase, keď sa Cirkev pripravuje na ďalšie etapy uskutočňovania nekonečnej Synody o synodalite. Generálny sekretariát naplánoval hodnotiace zhromaždenia na diecéznej úrovni počas roka 2027, po ktorých majú nasledovať národné a kontinentálne fázy pred Cirkevným zhromaždením v októbri 2028.

Trošku synodality aj v čase covidového šialenstva

zdroj: youtube.com

Pohľad katolíckej tradície

Zdá sa, že liberálne a heterodoxné kruhy v súčasnej Cirkvi nadobudli presvedčenie, že nastala ich historická chvíľa. Ich požiadavky sú čoraz hlasnejšie, ich vystupovanie čoraz sebavedomejšie a ich ochota rešpektovať nemenné pravdy katolíckej viery čoraz menšia. Z niekdajších nesmelých návrhov sa stávajú ultimáta a z výziev na dialóg požiadavky, aby sa Cirkev konečne podriadila predstavám samozvaných reformátorov. Liberáli sa nám akosi arogantne začali rozťahovať a zdá sa, žiaľ, že súčasná atmosféra im umožňuje rozťahovať sa takmer bez obmedzenia.

Osobitne pozoruhodná je ich predstava synodality. Keď biskup rozhoduje v súlade so svojou apoštolskou autoritou, obviňujú ho z autokratického správania. Keď však jeho rozhodnutia nezodpovedajú ich požiadavkám, obracajú sa na Rím a žiadajú zásah vyššej autority. Zdá sa teda, že problémom nie je samotné vykonávanie moci, ale skutočnosť, že ju nevykonávajú oni. Synodalita sa tak v ich podaní mení na nástroj presadzovania vopred stanoveného programu.

Katolícka Cirkev však nie je politickou stranou ani demokratickým spolkom, ktorého vierouku možno meniť podľa výsledkov hlasovania. Kristus nezveril apoštolom úlohu zisťovať, aké učenie bude v jednotlivých storočiach najpopulárnejšie. Zveril im povinnosť zachovávať a odovzdávať pravdu, ktorú prijali. Preto ani otázka kňazského svätenia žien nie je predmetom voľného politického vyjednávania. Pápež Ján Pavol II. v apoštolskom liste *Ordinatio sacerdotalis* (1994) výslovne potvrdil, že Cirkev nemá nijakú právomoc udeľovať kňazské svätenie ženám a že toto rozhodnutie majú všetci veriaci definitívne prijať.

Dnes sa môže zdať, že hlas tradičného katolicizmu je prehlušený neustálymi reformnými požiadavkami. To však neznamená, že tento stav bude trvať večne. Aj v biblickej Sodome sa nepochybne ozývalo mnoho sebavedomých hlasov a jej obyvatelia si zrejme nedokázali predstaviť, že ich spôsob života môže mať raz brutálny koniec. Sväté písmo nám však pripomína, že ľudská pýcha a vzbura proti Božiemu poriadku nemajú posledné slovo. Táto biblická pripomienka nie je výzvou na želanie nešťastia komukoľvek, ale varovaním pred presvedčením, že momentálna prevaha znamená trvalé víťazstvo. A prílišné „tlačenie na pílu“ dnešných synodálnych reformátorov prináša so sebou legitímnu otázku, či sa im náhodou nekráti čas.

Dejiny Cirkvi poznajú množstvo heréz, rozkolov a pokusov prispôsobiť kresťanskú vieru duchu doby. Niektoré z nich sa svojho času zdali takmer neporaziteľné. Napriek tomu zmizli alebo stratili svoj niekdajší vplyv, zatiaľ čo katolícka viera pretrvala. Preto sa netreba nechať znechutiť ani súčasným hlukom. Kotkodákanie môže na istý čas prehlušiť pravdu, ale nedokáže ju zmeniť. Kristov prísľub „brány pekelné ju nepremôžu“ (Mt 16,18) totiž nebol daný synodálnym komisiám ani reformným združeniam, ale jeho Cirkvi.

Branislav Krasnovský

Zdroj: infocatolica.com, titulný ilustračný obrázok, zdroj – snímka obrazovky, youtube.com

URL adresa článku:
http://christianitas.sk/heterodoxne-hnutia-v-cirkvi-pisu-synode-a-kardinalovi-grechovi-aby-urobili-poriadok-s-biskupmi-ktori-su-malo-synodalni-a-progresivni/